Lietas Nr. 133056516
Lietas arhīva Nr. 1-0565-16/22

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2016.gada 12.augustā

Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama tiesnese I.Bite rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzībā par Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 12.maija lēmumu Nr.22.11-1/3339, un

konstatēja

2016.gada 10.martā Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu pārvaldes Jūrmalas klientu apkalpošanas centra galvenā nodokļu inspektore S.Zinkina sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. BE 082319 par to, ka /pers. A/, Automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības/nosaukums/ valdes locekle, nav iesniegusi Automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /nosaukums/Gada pārskatu likuma 66.panta noteiktajā termiņā, t.i., līdz 2015.gada 30.aprīlim, uzņēmuma gada pārskatu par 2014.gadu, līdz ar to ir pārkāpta Gada pārskatu likuma 66.panta pirmā daļa, likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 3., 5. un 11.punkts, tādējādi /pers. A/ ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 166.^{6} panta otrajā daļā (l.l.17).

Ar 2016.gada 29.marta Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu pārvaldes Jūrmalas klientu apkalpošanas centra vadītājas E.Strazdovskas lēmumu Nr. BE 082319 /pers. A/ par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu piemērota Latvijas APK 166.^{6} panta otrā daļa un uzlikts naudas sods 50 *euro* apmērā (l.l.16).

Par minēto lēmumu /pers. A/ iesniedza sūdzību Valsts ieņēmumu dienestā (turpmāk – iestāde) (l.l.20).

Ar Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 12.maija lēmumu Nr.22.11-1/3339 (turpmāk – lēmums) atstāts negrozīts 2016.gada 29.marta Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu pārvaldes Jūrmalas klientu apkalpošanas centra vadītājas E.Strazdovskas lēmums Nr. BE 082319, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta (l.l.9-11).

2016.gada 3.jūnijā Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu namā saņemta /pers. A/ (turpmāk – sūdzības iesniedzēja) sūdzība par Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 12.maija lēmumu Nr.22.11-1/3339 (l.l.3-4).

Sūdzībā norādīts, ka ar lēmumu atstāts negrozīts 2016.gada 29.marta Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu pārvaldes Jūrmalas klientu apkalpošanas centra vadītājas E.Strazdovskas lēmums Nr. BE 082319, bet sūdzības iesniedzējas sūdzība noraidīta.

Sūdzības iesniedzēja lēmumam nepiekrīt, tādēļ to pārsūdz pilnā apjomā.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka nav pamata viņas vainas konstatācijai, saukšanai pie administratīvās atbildības un sodīšanai pēc Latvijas APK 166.^{6} panta otrās daļas, jo iestāde nav pareizi noteikusi pie administratīvās atbildības saucamo personu, proti, administratīvā pārkāpuma subjektu.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības ir nepieciešams konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu, ko veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts, subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Norādīts, ko no Latvijas APK 166.^{6} panta otrās daļas izriet, ka administratīvo sastāvu veido: administratīvā pārkāpuma objekts – komercdarbības jomā regulējošo noteikumu pārkāpšana, objektīvā puse – izvārīšanās iesniegt gada pārskatu, subjektīvā puse – ar nodomu izdarīts pārkāpums, subjekts – fiziska persona vai valdes loceklis.

Lai pārbaudītu, vai lietā sūdzības iesniedzēja likumīgi saucama pie administratīvās atbildības, ir jānoskaidro, kas vispār var būt administratīvā pārkāpuma subjekts Latvijas APK 166.^{6}panta izpratnē.

Paskaidrots, ka Komerclikuma 1.panta pirmā un otrā daļa, kā arī Kooperatīvo sabiedrību likuma 6.pants sniedz termina "komersants" skaidrojumu. Analizējot minētās tiesību normas, izmantojot gramatiskās tulkošanas metodi, sūdzības iesniedzēja nonāk pie secinājuma, ka Latvijas APK 166.^{6} panta izpratnē ir noteikta atbildība komersanta fiziskai personai vai valdes loceklim, taču Automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība /nosaukums/ nav komersants, līdz ar ko Latvijas APK 166.^{6} pantu nevar piemērot Automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "/nosaukums/ valdes locekļiem.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka iestāde pareizi nav konstatējusi administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošo pazīmi – administratīvā pārkāpuma objektu, jo konkrētajā gadījumā administratīvā pārkāpuma objekts ir komercdarbību regulējošo noteikumu pārkāpšana.

Tādējādi, sūdzības iesniedzējas darbībās nav administratīvā pārkāpuma sastāva un viņa nav izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 166.^{6} panta otrajā daļā.

Lūdz atcelt lēmumu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Ar Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2016.gada 10.jūnija lēmumu ierosināta tiesvedība /pers. A/ sūdzībā par Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 12.maija lēmumu Nr.22.11-1/3339. Līdz tiesas noteiktajam termiņam – 2016.gada 30.jūnijam – no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesei, kā arī nav iesniegti citi ar lietas izskatīšanu saistīti pieteikumi vai lūgumi.

Pārbaudot lietas materiālus, izvērtējot sūdzībā norādītos apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 12.maija lēmums Nr.22.11-1/3339 ir atstājams negrozīts, bet sūdzība ir noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantu, *institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.*

Latvijas APK 289^{6}.panta septītā daļa nosaka, ka *tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus: 1) vai ir noticis*

administratīvais pārkāpums; 2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; 3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; 4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; 5) kāds administratīvais sods piemērojams personai; 6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams; 7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Saskaņā ar Latvijas APK 166.[6] panta otro daļu *par izvairīšanos iesniegt šā panta pirmajā daļā norādītos dokumentus — uzliek naudas sodu fiziskajām personām vai valdes loceklim no simt četrdesmit līdz trīssimt piecdesmit euro, atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā.*

Gada pārskatu likuma *(likuma redakcijā līdz 2016.gada 1.janvārim)* 1.panta pirmā daļa nosaka, ka *šis likums attiecas uz Latvijā reģistrētām komercsabiedrībām, kooperatīvajām sabiedrībām, Latvijā reģistrētām Eiropas ekonomisko interešu grupām, Eiropas kooperatīvajām sabiedrībām un Eiropas komercsabiedrībām, kā arī uz individuālajiem uzņēmumiem, zemnieku un zvejnieku saimniecībām, kuru apgrozījums (ieņēmumi) no saimnieciskajiem darījumiem iepriekšējā pārskata gadā pārsniedz 300 000 euro (turpmāk arī — sabiedrība)*

Gada pārskatu likuma *(likuma redakcijā līdz 2016.gada 1.janvārim)* 66.panta pirmā daļa nosaka, ka *sabiedrība ne vēlāk kā mēnesi pēc gada pārskata apstiprināšanas un ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc pārskata gada beigām, bet sabiedrība, kuras darbības apjoms pārsniedz divus no šā likuma 24.panta otrajā daļā minētajiem kritērijiem, un sabiedrība, kas ir koncerna mātes sabiedrība, kura sagatavo konsolidēto gada pārskatu, ne vēlāk kā septiņus mēnešus pēc pārskata gada beigām iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam gada pārskata un zvērināta revidenta ziņojuma (ja tāds ir) norakstu kopā ar paskaidrojumu par to, kad gada pārskats apstiprināts. Kapitālsabiedrības paskaidrojumu par to, kad gada pārskats apstiprināts, aizstāj ar akcionāru vai dalībnieku sapulces protokola izrakstu ar lēmumu par gada pārskata apstiprināšanu. Šajā daļā minētos dokumentus sabiedrība iesniedz papīra formā vai elektroniski.*

Līdz ar to, lai izskatāmajā lietā sūdzības iesniedzēju sauktu pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 166.[6] panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir jākonstatē, ka sūdzības iesniedzēja kā Automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /nosaukums/ valdes locekle ir izvairījusies iesniegt gada pārskatu attiecīgajā valsts institūcijā.

Lietā nav strīda par to, ka sūdzības iesniedzēja ir Automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /nosaukums/ valdes locekle.

No lietas materiālos esošā Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 28.maija paziņojuma izriet, ka Automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība /nosaukums/ informēta par to, ka tā nav iesniegusi gada pārskatu par 2014.gadu, lūdzot to iesniegt līdz 2015.gada 10.jūnijam, kā arī tā brīdināta par sekām, ja gada pārskats netiks iesniegts norādītajā termiņā (l.l.14).

No lietas materiālos esošā Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 26.janvāra paziņojuma izriet, ka Automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība /nosaukums/ atkārtoti informēta par to, ka tā nav iesniegusi gada pārskatu par 2014.gadu, lūdzot to iesniegt līdz 2016.gada 10.februārim, kā arī tā brīdināta par sekām, ja gada pārskats netiks iesniegts norādītajā termiņā (l.l.12).

Sūdzības iesniedzēja nav apstrīdējusi, ka Automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība /nosaukums/ nav iesniegusi gada pārskatu par 2014.gadu, Gada pārskatu likuma 66.panta noteiktajā termiņā, t.i., līdz 2015.gada 30.aprīlim. Lietas materiāli nesatur pierādījumus, kas apliecinātu pretējo.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzējas iebildumiem, ka administratīvā lietvedība lietā ir izbeidzama administratīvā pārkāpuma sastāva trūkuma dēļ, t.i., kļūdaini noteikts administratīvā pārkāpuma subjekts un objekts, tiesa konstatē sekojošo.

Saskaņā ar Latvijas APK 9.panta pirmo daļu *par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība*.

No minētās tiesību normas izriet administratīvā pārkāpuma definīcija, ka pārkāpums var tikt uzskatīts par administratīvo pārkāpumu, ja ir konstatēts konkrēts Latvijas APK paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs: objekts – tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums, objektīvā puse, kas raksturo to, kā izdarīts administratīvais pārkāpums, subjekts – persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, subjektīvā puse – vainojama darbība. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

N o Latvijas APK 166.[6] panta otrās daļas secināms, ka konkrētā administratīvā pārkāpuma objekts ir normatīvajiem aktiem atbilstoša grāmatvedības kārtošana komercdarbībā, tajā skaitā, pienākums iesniegt uzņēmuma gada pārskatu likumā noteiktajā termiņā, objektīvā puse – izvairīšanās no gada pārskata iesniegšanas. Savukārt, konkrētā administratīvā pārkāpuma subjekts ir fiziska persona vai valdes loceklis, kuram neatkarīgi no subjektīvās puses, tas ir, ar nodomu vai neuzmanības izdarītu prettiesisko darbību, piemērojams sankcijas robežās minētais sods.

Līdz ar to, lai izpildītu Latvijas APK 237. un 272.pantā paredzētos uzdevumus, iestādei konkrētajā gadījumā bija pienākums konstatēt administratīvā pārkāpumu sastāvu un pie atbildības saucamās personas vainu, savācot pierādījumus Latvijas APK 243.panta kārtībā un tos novērtējot Latvijas APK 244.panta kārtībā, kas konkrētajā lietā ir izdarīts, jo lietā iegūtie pierādījumi nepārprotami liecina par to, ka sūdzības iesniedzējas kā Automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /nosaukums/ valdes locekle ir izvairījusies iesniegt gada pārskatu attiecīgajā valsts institūcijā, ko pati sūdzības iesniedzēja nemaz nav apstrīdējusi.

Ņemot vērā minēto, tiesa sūdzības iesniedzējas izvirzīto argumentu atzīst par nepamatotu.

Līdz ar to, konkrētajā gadījumā ir konstatējami apstākļi un pierādījumi tam, ka sūdzības iesniedzēja ir pārkāpusi Gada pārskatu likuma 66.panta pirmās daļas, likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 3., 5. un 11.punktu prasības, kas apstiprina sūdzības iesniedzējas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas APK 166.[6] panta otrajā daļā.

Nevienu citu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem un būtu par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai sūdzības iesniedzēja nav norādījusi. Fakts, ka persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu, lai atceltu iestādes lēmumu, savukārt sūdzības iesniedzējas nepiekrišana iestādes pierādījumu vērtējumam nevar tikt uzskatīta par likuma normu pārkāpumu un būt par pamatu lēmuma atcelšanai.

Tādējādi, izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, pārbaudot Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 12.maija lēmuma Nr.22.11-1/3339 pamatojumu, tiesa atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tiesa iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 289.[13]panta trešo daļu pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto.

Saskaņā ar Latvijas APK 32.panta pirmo un otro daļu *sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus*.

Vērtējot sūdzības iesniedzējas personību, konstatēts, ka lietas materiāli ziņas par viņas personību nesatur. Atbildību mīkstinoši apstākļi saskaņā ar Latvijas APK 33.pantu un atbildību pastiprinoši apstākļi saskaņā ar Latvijas APK 34.pantu nav konstatēti.

Tiesa, izvērtējot visus minētos apstākļus, uzskata, ka pie administratīvās atbildības sauktajai personai piemērotais sods – naudas sods 50 *euro* apmērā – par minēto pārkāpumu ir samērīgs, tiesisks un pamatots.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka iestādes lēmums ir tiesisks un pamatots, bet sūdzība noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 1.pantu, 8.pantu, 9.pantu, 22.pantu, 238.pantu, 243.pantu, 243.[1]pantu, 244.pantu, 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, 289.[17]pantu, tiesa

nosprieda

Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 12.maija lēmumu Nr.22.11-1/3339 **atstāt negrozītu**, bet /pers. A/ **sūdzību noraidīt**.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā Jūrmalas tiesu namā.

Spriedums sastādīts un pieejams kancelejā 2016.gada 12.augustā.

Tiesnese I.Bite